

РЕШЕНИЕ

№ 1843

гр. София, 15.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3437** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. Б. А., с адрес в [населено място] срещу Заповед № САГ24-РА-30-298/07.11.2024г., издадена от вр.и.д. главен архитект на Столична община /СО/.

Твърди се, че оспорената заповед е нищожна, евентуално незаконосъобразна. Сочи се, че органът неправилно е приел, че в случая се касае за „строеж“, за който следва да се приложи чл.148, ал.13 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Според жалбоподателя органът е следвало да приложи чл.151, ал.1, т.6 от ЗУТ във вр. с чл.93, ал.1 от Наредба №7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони /Наредбата/, тъй като се касае за остъкляване на тераса. Обяснява се, че на втория етаж, към терасата е изграден навес, покриващ последната, като това е станало при извършване на „текущ ремонт“, поради което е следвало да се приложи и разпоредбата на чл.151, ал.1, т.1 от ЗУТ във вр. с §5, т.43 от ДР на ЗУТ. Уточнява се, че терасата не е приобщена към обема на сградата и се прави извод, че за извършването на тези ремонтни дейности не е необходимо издаването на разрешение за строеж. Сочат се и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила по чл.35, чл.36, ал.3 вр. с чл.7, ал.2 и чл.9, ал.4 от АПК. Иска се заповедта да бъде обявена за нищожна или отменена като незаконосъобразна. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител. Представени са и писмени бележки.

Ответникът - вр. и.д. главен архитект на Столична община в съдебно заседание чрез

упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Позовава се на заключението на вещото лице и твърди, че строежът е незаконен и нетърпим. Прави възражение за прекомерност на заплатения от жалбоподателя адвокатски хонорар и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор С.Д. изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик по наследство, реституция, покупко-продажба и приращение на следния имот: дворно място, находящо се в [населено място], [улица], ПИ с пл.№13, кв.187 по плана на [населено място], м.Център, заедно с изградената в лицевата част на дворното място двуетажна масивна сграда /н.а. №26, т.1, д.№297/2002г./.

На 31.07.2024г. служители в отдел „УТКРКС“, район „В.“, СО съставили Констативен акт №1 /КА/ на основание чл.225а от ЗУТ във връзка с извършена проверка на строеж: „Приобщена тераса“, находящ се в сградата с идентификатор 68134.302.494.1 по КККР на [населено място], с административен адрес: [улица]. Посочено е, че строежът е изпълнен от С. Б. А. без съгласувани и одобрени части на проекти и издадено разрешение за строеж, без протокол за откриване на строителна площадка и без протокол за определяне на строителна линия и ниво. Отбелязано е, че е представен документ за собственост на недвижимия имот: имот с идентификатор 68134.302.494.1, с УПИ VI-част – 13, кв.187 – н.а. №26, д.№ 297/2002г. Записано е, че строежът представлява приобщаване на обем над тераса към обема на сградата с идентификатор 68134.302.494.1, като терасата е с приблизителни размери 12/2,20м., разположена е по границата между поземлени имоти с идентификатори 68134.302.494 и 68134.302.492, изложението ѝ е към вътрешен двор на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.302.492; върху терасата е изпълнена масивна дървена конструкция по цялата ѝ площ, а конструкцията е изпълнена с дървени колони 10/10 см., надлъжни греди 10/10 см., напречни ребра 8/8 см., обшивка от OSB плоскости, покритие от битумни керемиди и ограждане с PVC дограма, и частична зидария от газобетонни блокове; колоните са монтирани върху масивния парапет на терасата, като са замонолитени в бетонов пояс; покривът е изпълнен с лек наклон в посока вътрешен двор на ПИ с идентификатор 68134.302.492; при изпълнение на покривната конструкция е променено и покривното отводняване на съществуващия покрив и това е изпълнено чрез улук, монтиран по стрехата с водосточни тръби в двата края; всички елементи на дървената конструкция са трайно прикрепени към носещата конструкция на сградата. Посочено е, че така изпълнената конструкция изпълва обема над терасата и я приобщава към обема на сградата, променя се и предназначението на терасата с избиването на втори отвор – врата на 31.05.2024г. за достъп до нея. Записано е, че „приобщената тераса“ представлява строеж по смисъла на §5 от ДР на ЗУТ и че съгласно чл.148, ал.13 от ЗУТ за описаните СМР се изисква освен разрешение за строеж и обследване на сградата по реда на чл.176в от ЗУТ. Прието е, че строежът е пета категория съгласно чл.137, ал.1, т.5 от ЗУТ, изпълнен е в периода м.март 2024г. – м.юли 2024г. и е завършен до етап годност за обитаване, както и че не попада в обхвата на §127 от ДР на ЗУТ, тъй като не е търпим. Неразделна част от КА са фотоснимки.

В КА е посочено, че е съставен в отсъствието на изпълнителя на строежа. След съставянето му е съобщен на жалбоподателя, който на 27.08.2024г. е подал становище-възражение.

На 07.11.2024г. е издадена оспорената Заповед № САГ24-РА-30, с която вр. и.д. главен архитект на СО на основание чл.225а, ал.1 във вр. с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ във вр. с чл.223, ал.1, т.8 от ЗУТ е наредил на жалбоподателя, да премахне незаконен строеж: „Преустройство и

приобщаване на тераса“, находящ се в сграда с идентификатор 68134.302.494.1, в ПИ с идентификатор по КККР 68134.302.494, попадащ в УПИ VI-9,10,11,12,13, кв.187, м.“Западно направление-етап метростанция 5-7“, с административен адрес: [населено място], [улица].

Както в административното производство, така и в съдебното не са представени доказателства за издадено разрешение за строеж и одобрен проект, за протокол за откриване на строителна площадка и протокол за определяне на строителна линия и ниво и доказателства за съгласуване с контролните органи.

За изясняване на обстоятелствата по делото съдът допусна и прие заключение на съдебно техническата експертиза /СТЕ/, изпълнена от вещото лице А. А.. Заключение е изготвено след преглед и анализ на приложената по делото документация, направени справки в район „В.“ за одобрени строителни книжа и действащи и предходни подробни устройствени планове, и извършени оглед и измерване на място. Посочено е, че на първия етаж на сградата (над партера) са разположени два офиса и коридор, като от запад на коридора е имало открита тераса с размери 12м./2,10м.. По одобреният проект (л.614 от приложението към делото) от 10.02.1998г. на първия етаж има два офиса с вход от открита тераса с размери 12м./3,60м.. Експертът установил, че съществуващото положение (преди процесния строеж) не отговаря на графичната част на одобреният проект от 1998г., в частта на терасата. Установил, че ширината на терасата не е 3,60м. както е в проекта от 1998г., а е 2,10м., като в останалите 1,50м. е изграден коридора обслужващ двата офиса и част от стая към офис 2. Посочил е, че строежът представлява приобщаване на обем над открита тераса на първия етаж (над партера) към обема на сграда с идентификатор 68134.302.494.1; че терасата е с приблизителни размери 12м./2,10м., разположена е по границите на поземлени имоти с идентификатори: от запад 68134.302.492, от юг 68134.302.494 - калкан и от север 68134.302.492 - фасадна стена, и изложението ѝ е на запад към вътрешен двор на ПИ с идентификатор 68134.302.492. Върху парапета на терасата е изпълнен стоманобетонен пояс, в който са замонолитени дървени колони 10/10см. през светло разстояние ок. 1,4м. , над колоните са монтирани надлъжни дървени греди 10/10, монтирани са надлъжни дървени греди и в горната част на фасадната стена на коридора. Върху надлъжните дървени греди стъпва дървена покривна конструкция, която е изпълнена от дървени напречни ребра върху които са положени OSB плоскости (обшивка) и над тях покривна хидроизолация от битумни керемиди. В отворите между дървените колони са монтирани 5 бр. двукрили ПВЦ прозореца, и зидария от газобетонни блокове (итонг) в двата крайни участъка на терасата (от юг зидарията е Б=2996ммУН=2,50м., а от север L=1,31М./Н=2,50М.) , като в южната част на зидарията е монтиран и един неотваряем прозорец. Вътре в новообособеното помещение по тавана е положена обшивка от гипсокартон с латекс, с вградени лунички за осветление в гипсокартона, а по стените е измазано и боядисано с латекс. Новият покрив е с лек наклон към ПИ 68134.302.492, завършващ с улук и две водосточни тръби в двата края на приобщената тераса, като водосточните тръби се заустват вътре в терасата. Западната покривна равнина на покрива на сградата се удължава с новия покрив, като наклоните им са различни. Направен е отвор за врата във фасадната стена на коридора (светлия отвор е 1,16м./2,10м. на ок.30см. от готов под, не е монтирана врата), чрез който се осъществява връзка между коридора и затворения обем над терасата. По стената към коридора са монтирани ел. контакти и ключове за осветлението. Така изпълнената конструкция изпълва обема над терасата и я приобщава като обем към сградата. Променя се предназначението на откритата тераса в затворено помещение. Според заключението процесния обект представлява строеж по смисъла на § 5, т.38 от ДР на ЗУТ и строителството на строежа е извършено през 2024г.

Според заключението сграда с идентификатор 68134.302.494.1 по КККР на [населено място] с адрес: [населено място], [улица] не е предвидена за запазване, съгласно предвижданията на

влезлия в сила ПРЗ за м. „Западно направление“, кв. 187, УПИ I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, и РУП за УПИ VII, VIII, одобрен със заповед № РД-09-50-125-1253/09.10.2006г. на главния архитект на С.. Съществуващата сграда е двуетажна с кота корниз ок 5,75м. (по одобрения проект от 1998г.) с използваемо подпокривно пространство, т.е. ниско застрояване - пета категория. Строежът не е допустим, тъй като не отговаря на предвижданията на действащия ПУП и РУП от 2006г..

При изслушване на вещото лице в съдебно заседание на 30.10.2025г. процесуалният представител на жалбоподателя представи действащи към този момент одобрени на 15.09.1998г. проекти за процесната сграда. В тази връзка експертът посочи, че заключението не се променя относно процесната тераса, а само по отношение на отговора на първия въпрос, в частта, в която е посочено, че изпълнението на терасата не отговаря на представения по делото проект, одобрен на 10.02.1998г., тъй като по този проект терасата е широка 3,60м., а на място е 2,10м., а с новопредставения проект се установява, че коридорът, който липсва в първия проект, съществува във втория.

В същото съдебно заседание вещото лице посочи, че СМР са изпълнени на открита тераса, като е направен и отвор между коридора и терасата; че няма как да бъде отделена конструкцията от повърхността към която е прикрепена и да бъде преместена в пространството без да загуби възможността за същото или друго предназначение, тъй като изпълнената на място зидария от двете страни на терасата – от северната - 1,31м. и от южната страна – 2,96м. между дървените колони, с които се обособява освен дограмата и с тази зидария и с покрива се затваря обема на откритата тераса; че дървената конструкция, която е за покрив и затваряне от запад на откритата тераса не е слънцезащитно съоръжение, тъй като тук има колони, които стъпват и са бетонирани в бетонов пояс на парапета, който е бил на откритата тераса, а липсва конзолно захванато съображение за фасадната стена, което характеризира слънцезащитното съоръжение. Според експерта изграденият допълнително зид и направения отвор в стената следва да бъдат укрепени. Заключението е оспорено от процесуалния представител на жалбоподателя, поради това, че експертът е ползвал приложеният в делото одобрен проект, а не действащия към приключване на съдебното следствие, както и поради това, че не е отговорил на поставени и допуснати въпроси с молба от 08.08.2025г.. В съдебното заседание вещото лице отговори на поставените въпроси с молбата от 08.08.2025г. и промени свой извод във връзка с представените в съдебно заседание на 30.10.2025г. проекти. Ответникът не оспорва заключението.

Съдът изгради фактическата обстановка като взе предвид всички доказателства по делото, включително заключението на вещото лице, допълнено и уточнено в съдебно заседание, което прие за обосновано предвид доказателствата по делото.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на заповедта, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган – вр.и.д. главен архитект на Столична община. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.225а, ал.1 от ЗУТ и т. 1.46 от Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. /л.64 и сл./, с която кметът на Столична община е делегирал правомощието си за издаване на заповеди за премахване незаконни строежи по чл.225а, ал.1 от ЗУТ на главния архитект на СО. Следователно оспорената заповед е издадена при наличието на надлежно предоставяне на функции по ЗУТ.

Заповедта за премахване на незаконния строеж е съставена в писмена форма и има законово изискуемост се съдържа, поради което съдът приема, че е спазена установената форма за издаването ѝ. Посочени са фактически и правни основания, обсъдено е постъпилото срещу КА становище-възражение, взети са предвид и постъпилите в район „В.“ два броя конструктивни становища, изготвени от инж.А.С. и инж.И.С.. Месец юни 2024г. е изготвено конструктивно становище с указания за изпълнение от инж. А.С. /л.58 и сл./, с което във връзка с оформянето на втори отвор-врата за достъп към покритата тераса са предложени два варианта за възстановяване на носимоспособността и геометричните характеристики – „твърдостта“ на сечението, тъй като при оглед е установено наличие на греда по контура на сградата, която при изпълнение на СМР била частично обрушена. В становището е цитирана разпоредбата на чл.93, ал.1 /без посочен нормативен акт/, касаеща слънцезащитни устройства. В преписката е приложено и конструктивното становище от м.07.2024г., изготвено от инж.И.С. /л.33 и сл./, според което след направен оглед на място и оценка на изпълнената конструкция върху процесната тераса е направено заключение, че същата представлява масивна дървена конструкция, която се квалифицира като надстрояване, преустройство и промяна на предназначението на терасата, а конструкцията представлява „строеж“ по смисъла на §5, т.38 от ЗУТ. Органът е посочил, че не кредитира възраженията на жалбоподателя и че е формирал извод, че в случая е извършен „строеж“, а не слънцезащитно устройство. Обясненията на С.А. са надлежно и допустимо доказателство, но не са задължителни, тъй като органът формира волеизявление въз основа на всички събрани доказателства. Предвид изложеното съдът приема, че не са допуснати нарушения на чл.35, чл.36, ал.3, чл.7, ал.2 и чл.9, ал.4 от АПК. Жалбоподателят е бил запознат за образуваното административно производство и е участвал в него, респ. могъл е да представи всички свой възражения и доказателства.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, установени в чл.225а, ал. 2 от ЗУТ, които да мотивират неговата отмяна.

Редовното изготвяне на констативен акт е абсолютна процесуална предпоставка за издаването на законосъобразна заповед за премахване на незаконно строителство. По делото безспорно се доказва съставянето и подписването на констативния акт от служители на района. Не съставлява нарушение съставянето му при отсъствие на адресата на заповедта, тъй като липсва законово изискване в тази насока. Адресатът на заповедта надлежно е упражнил правото си на възражение срещу КА и правото на оспорване на административния акт. В административния и съдебния процес му е предоставена възможност да направи всички свои възражения относно възприетите от административния орган фактически и правни основания за незаконност на строежа. Следователно доводите за допуснати при издаването на заповедта съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до ограничаване на правото му на участие в административното производство, са неоснователни.

Видно от приложения по делото Констативен акт в съответствие с изискването на чл.225а, ал. 2 от ЗУТ е извършена проверка от компетентни длъжностни лица по чл.223, ал.2 от ЗУТ – служители в администрацията на район „В.“, в резултат на която е издаден актът. С констативния акт е установено съществуването на строежа, неговото местоположение и параметри, момента на извършването му, авторството на извършителя и липсата на издадени строителни книжа. Констативният акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени като фактически мотиви на заповедта.

В хода на съдебното производство направените от органа констатации, определящи

строежа като незаконен, не бяха оборени. Не се установи и неговата търпимост. Съгласно § 5, т.38 от ДР на ЗУТ "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл.74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

„Тераса“ е открита използваема площ, разположена върху помещения, върху колони или върху терена /§5, т.59 от ДР на ЗУТ/. В случая процесният обект съгласно действащия проект на сградата е тераса. Преустройството се свежда до промяна на параметри на помещение, посочени в одобрения инвестиционен проект – в случая приобщаване на обем над терасата към обема на сградата. Така след преустройството му през 2024г. от обект с открита използваема площ терасата е преустроена в затворено помещение /респ. вече не отговаря на определението за тераса/, което може да се използва за други цели, различни от тези, за които се ползва терасата. Преустройствата с или без промяна на предназначението съгласно §5, т.38 от ЗУТ са „строежи“.

Съгласно чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ строежът е незаконен, когато се извършва без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Процесният строеж не попада в изключенията по чл.147, ал.1 и чл. 151, ал.1 от ЗУТ, а по делото е безспорно, че разрешение за строеж и одобрени инвестиционни проекти не са налични. В този смисъл строежът е незаконен, поради което подлежи на премахване съгласно чл.225а, ал.1 във връзка с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ.

Неоснователен е доводът, че се касае за остъкляване на тераса, тъй като това предполага наличието на съществуваща тераса, която да е оградена със стъклопакет или друг подобен материал. В случая терасата е изгубила своята самостоятелност, поради което не е възможно остъкляването ѝ. Освен това се установи изграждане на зидария от две страни на терасата – от север и юг, която изключва остъкляването в тези части. В този смисъл процесното преустройство не попада в изключението по чл.151, ал.1, т.6 от АПК, защото не представлява остъкляване на тераса.

Неоснователни са и възраженията в жалбата, че се касае за текущ ремонт. Според § 5, т.43 от ДР на ЗУТ "Текущ ремонт" на строеж е подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се: а) засяга конструкцията на сградата; б) извършват дейности като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата; в) променя предназначението на помещенията и натоварванията в тях. В случая е налице последната предпоставка по б. "в" на § 5, т.43 от ДР на ЗУТ, изключваща наличието

на текущ ремонт. Налице е промяна на предназначението на терасата, тъй като след извършеното преустройство същата не отговаря на определението за тераса.

Съгласно чл.93, ал.1 от Наредба № 7 от 22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, не се считат за издатини по смисъла на тази наредба и се поставят, без да се иска разрешение, леките слънцезащитни устройства на прозорците, балконите, лоджиите и терасите по фасади и покриви. С поставянето на леките слънцезащитни устройства не са променят функциите и предназначението на терасата. Обикновено слънцезащитни устройства са навесите, които изпълняват слънцезащитна функция. Процесният строеж не е конзолно съоръжение, нито е издатина на сградата, която да не обособява нов обем. За разлика от остъкляването, основна характеристика на слънцезащитните устройства, която се извежда от дефиницията, е че не обособяват нов обем, а в случая не е така. Съоръжението не може да бъде квалифицирано и като „леко“, предвид монтираните дървени греди, поставената дървена покривна конструкция, изградените зидове с газобетонни блокове и хидроизолацията от битумни керемиди. В резултат на преустройството е обособено помещение, извън обема на сградата. Следователно процесният строеж не може да бъде определен и като леко слънцезащитно устройство, за което не се иска разрешение за строеж.

Съгласно §5, т.80 от ДР на ЗУТ „преместваем обект“ е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Процесният обект не представлява „преместваем обект“, тъй като е „строеж“ по изложените по-горе съображения и поради това, че след отделянето му не може да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен. След отделянето ѝ от мястото, на което е, зидарията не може да бъде премествана в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползвана на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползвана на мястото, от което е отделена.

Не се споделя и твърдението, че се касае за „заварен строеж“ по смисъла на §21 от ЗР на ЗУТ и чл.53 от ЗУТ. Според чл.53 от ЗУТ заварени сгради в поземлени имоти по чл.49 могат при спазване на изискванията на този закон да се преустройват вътрешно, да се променя предназначението им и да се ремонтират, без да се изменя външното им очертание, в хоризонтално и вертикално отношение и без да се правят нови или да се укрепят съществено носещите конструкции. В случая тераса е

преустроена в затворено помещение без строителни книжа, което затворено помещение съществено се различава от съществуващата тераса преди преустройството като вид, конструкция, материали, площ и предназначение. Преустройството е извършено през 2024г. и не може да се квалифицира като търпим строеж по смисъла на § 16 ПР на ЗУТ или на § 127, ал.1 ПЗР ЗИД ЗУТ и подлежи на премахване. Обстоятелството, че ПУП не е приложен по отношение на регулацията не се отразява на констатацията, че строежът е изпълнен без строителни книжа, което е и основанието за определянето му като незаконен. Административният орган не се е позовал на чл.225, ал.2, т.1 от ЗУТ.

Административният орган е приел, че строежът е изпълнен през 2024г. В този смисъл са и доказателствата по делото, вкл. заключението на вещото лице, а и страните не спорят по този факт. Предвид периодът на изпълнението му в случая не може да намерят приложение хипотезите на § 16 от ПР на ЗУТ и на нормата на § 127, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, поради което не може да бъде квалифициран като търпим строеж.

Преустройството на откритата тераса чрез приобщаване на обема над терасата към обема на сградата, каквото в случая представлява извършването на строителството на този обект, се квалифицира като категория строеж съобразно категорията на жилищната сграда, част от която е терасата. Самата жилищна сграда е строеж пета категория, съгласно чл.137, ал.1, т.5, б."а" от ЗУТ, съответно процесният строеж също е пета категория съобразно правилото на чл.137, ал.1, т.5, б."г" от ЗУТ.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна. Незаконните строежи са нетърпими и подлежат на премахване. Основания за отмяна на оспорения акт не са налице.

Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. Съгласно безпротиворечивата съдебна практика, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазването на предписаната от закона форма, винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона, следва да се преценяват във всеки конкретен случай, относно това по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган. Основанията за прогласяване на нищожност на административните актове са: липса на компетентност; липса на форма; пълна липса на правно основание; невъзможен предмет; несъществуващ адресат и др. В случая тези основания не са налице, поради което искането за обявяване на оспорената заповед за нищожна е неоснователно.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 76,69 евро /150,00 лв./. Искането на жалбоподателя за разноси е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. А., с адрес в [населено място] срещу Заповед № САГ24-РА-30-298/07.11.2024г., издадена от вр.и.д. главен архитект на Столична община.

ОСЪЖДА С. Б. А., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] да заплати в полза на Столична община сумата 76,69 евро /150,00 лв./, разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховен административен съд, считано от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: